

ELLA KALSBEEK,
NIEUWE VOORZITTER LHV

‘De huisarts is een belangrijke factor in het leven van mensen’

Ella Kalsbeek (Middelburg, 1955) is sinds 1 september voorzitter van de LHV. Ze werkte van 1983 tot 2006 voor de Tweede Kamerfractie van de PvdA. In die periode was ze achtereenvolgens stafmedewerker, Kamerlid, staatssecretaris van Justitie (2001-2002) en weer Kamerlid. De afgelopen 7,5 jaar was Kalsbeek voorzitter van de raad van bestuur van Altra, een Amsterdamse instelling voor jeugdhulp en speciaal onderwijs. Daarnaast is ze onder meer toezichthouder bij het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA).

Ella Kalsbeek is sinds 1 september het nieuwe boegbeeld van de LHV. Een positie die je moet verdienen, vindt ze. Maar ook een baan waar ze ontzettend zin in heeft. ‘Ik zie ernaar uit om het komende jaar alle huisartsenkringen te bezoeken, om kennis te maken met de praktijk.’

Is deze baan u op het lijf geschreven?

“Aan het begin van mijn werk bij de LHV past mij natuurlijk enige bescheidenheid. Het moet allemaal nog gebeuren. Maar LHV-voorzitter zijn, is voor mij zeker een droombaan. Hierin komen diverse lijnen uit mijn leven bij elkaar. Ten eerste de verbondenheid met maatschappelijke zorg, met een publiek belang – in dit geval de huisartsenzorg. Daarnaast het contact met de uitvoerende kant van de zorg. Ik heb die uitvoering de afgelopen jaren vooral in de jeugdzorg meegemaakt; de komende tijd wordt dat dus de zorg door huisartsen. En ten slotte komt mijn politieke loopbaan me als LHV-voorzitter natuurlijk ook van pas, omdat ik weet hoe strategische gesprekken en onderhandelingen lopen. Dat de LHV een vereniging is, geeft deze

baan een extra dimensie. Je wordt door de leden benoemd; je moet het dus als het ware verdienen om boegbeeld van de vereniging te zijn.”

Wat hebt u met huisartsen?

“Sinds ik volwassen ben, ben ik omringd door huisartsen – bijzonder eigenlijk. Ik ben 23 jaar getrouwd geweest met een huisarts. Daardoor heb ik het vak van dichtbij leren kennen: achterwachtendiensten bijvoorbeeld, de opluchting dat je iets net op tijd goed hebt gezien en de intensiviteit van het begeleiden van een stervensproces. In mijn familie- en vriendenkring zitten verscheidene huisartsen, onder wie mijn zoon en schoondochter.

Als huisarts ben je een belangrijke, constante factor in het leven van mensen. Het

contact gaat niet alleen over de ziekten en zorgen waarmee patiënten komen; je leeft jarenlang mee met hun wel en wee. En ook als ze in de gespecialiseerde zorg terechtkomen, blijf je als huisarts het centrale punt. In mijn werk in de jeugdzorg heb ik vaak gepleit voor zo’n centrale, huisartsachtige persoon die op het gebied van jeugdzorg een spilfunctie heeft. Hopelijk gaat de nu ingezette decentralisatie in de jeugdzorg daartoe leiden, maar ik zie helaas ook al weer veel bureaucratie.”

Jeugdzorg is de rode draad in uw loopbaan. Als LHV-voorzitter gaat u vanuit een andere hoek naar de zorgsector kijken. Wat verwacht u daarvan?

“Dat weet ik nog niet zo goed. Ik denk te

weten dat jeugdzorg en huisartsen nog niet zo vanzelfsprekend samenwerken. Ik hoop dat dit verbetert. Het is natuurlijk onmogelijk om alle ontwikkelingen bij alle gemeenten te volgen, maar ik hoop bijvoorbeeld door werkbezoeken meer te weten te komen over de praktijk. Het ligt ook voor de hand om een aantal gesprekken te voeren met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en verschillende gemeenten. Wellicht is er een patroon naar boven te halen van wat wel en niet goed gaat. Hopelijk zal mijn achtergrond bij jeugdzorg daarbij van meerwaarde blijken te zijn.”

Hoe wilt u uw nieuwe achterban leren kennen?

“Ik wil veel het land in, daar zie ik echt

naar uit. In mijn eerste jaar wil ik alle huisartsenkringen bezoeken om kennis te maken met de praktijk. Ik wil niet alleen praten met huisartsen, maar ook met hun ondersteuners, mensen van de wijkzorg en andere professionals met wie de huisarts te maken heeft. In eerste instantie zal ik me richten op de onderwerpen waar mensen met mij over willen praten en over wat ze van de LHV verwachten. Gaandeweg kan ik meer gericht vragen stellen en zelf onderwerpen ter tafel brengen. Ik zie erg uit naar het contact met huisartsen. Laat ze vooral ook zélf contact zoeken als ze dat nodig vinden.”

Wat is uw bestuursstijl?

“Draagvlak en richting zijn de eerste woorden die bij mij boven komen. Als voorzitter van de LHV moet je draagvlak hebben voor wat je probeert te bereiken. Je doet je werk tenslotte niet voor jezelf, maar voor de leden. Aan de andere kant: niet iedereen zal het overal mee eens zijn. Vandaar dat ik ook kies voor richting: op een gegeven moment moet de knoop worden doorgehakt, waarbij ik wel altijd in gesprek wil blijven met de mensen die het er niet mee eens zijn.” ■